

små mindretal, små sårbare grupper, ikke får den behandling i selvstyret, der var Folketingets hensigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 67:

Forslag til folketingsbeslutning om kommunal boligpolitik.

Af Villy Søvndal (SF) m.fl.
(Fremsat 21/2 95).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Der er her tale om en genfremstilling af et tidligere beslutningsforslag fra folketingsåret 1993-94. Beslutningsforslaget indeholder tre konkrete forslag, der har til formål at forbedre kommunernes muligheder for at varetage deres boligpolitiske opgaver.

Jeg vil gerne slå fast, at regeringen naturligvis er enig i det overordnede formål med forslagene, nemlig at kommunerne skal have gode muligheder for at varetage deres boligpolitiske opgaver.

Da de tre forslag ud over det fælles formål er af noget forskellig karakter, skal jeg kommentere de enkelte forslag hver for sig.

Det første forslag går ud på, at de enkelte kommuner skal forpligtes til at opfylde en mindstegrænse for antallet af almennyttige boliger.

Mindstegrænsen foreslås i hovedstadsregionen fastsat til 20 pct. af kommunens samlede boligmasse. Tilsvarende foreslås en mindstegrænse på 15 pct. i bykommuner og 2,5 pct. i de øvrige kommuner.

Som udgangspunkt er jeg naturligvis enig med forslagsstillerne i, at der bør tilstræbes en alsidig sammensætning af boligmassen i de enkelte kommuner. Det er nødvendigt, hvis alle grupper skal have mulighed for at få tilfredsstillet deres boligbehov.

Vi har jo med SF's tilslutning vedtaget en decentralisering af styringen af det støttede byggeri. Decentraliseringen trådte i kraft pr. 1. januar 1994, og den bygger på, at det er den enkelte kommunalbestyrelse, der bedst kan vurdere størrelsen og sammensætningen af boligbyggeriet i kommunen, og det troede jeg faktisk at SF var enig i.

Jeg har selvfølgelig lagt mærke til den debat, der var om det tidligere forslag og hr. Villy Søvndals bemærkning om decentralisering. Må jeg lige have lov til at påpege, at det har virket et år. Derfor mener jeg, det er lige tidligt nok, at man tager tingene op. Jeg har oven i købet sagt tidligere, at vi følger udviklingen. Så der skal ikke være nogen diskussion om, at vi også er opmærksomme på det i regeringen.

Det er efter min opfattelse alt for firkantet at fastsætte en bestemt procentgrænse for, hvor stor en del af boligmassen der i forskellige typer af kommuner bør udgøres af almennyttige boliger. Det er virkeligheden ude i kommunerne alt for nuanceret til.

Jeg synes også, det er værd at fremhæve, at der i de senere år faktisk er sket en betydelig spredning i det almennyttige byggeri. Det gælder ikke mindst uden for hovedstadsregionen, hvor næsten 90 pct. af kommunerne i dag faktisk opfylder de mindstegrænser, der foreslås fastsat.

Jeg må således afvise forslaget om at fastsætte mindstegrænse for antallet af almennyttige boliger i de enkelte kommuner.

Det andet forslag går ud på at give kommunerne adgang til at lade almennyttige boligselskaber købe private ejerboliger og private udlejningsejendomme på markedsvilkår og omdanne dem til ældreboliger og ungdomsboliger eller almennyttige boliger.

Dette forslag giver mig anledning til at bemærke, at det er regeringens opfattelse, at der i dag er en passende balance mellem antallet af ejerboliger og antallet af lejeboliger, og at der